

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΕ ΚΙΝΗΣΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ του ΠΑΜΕ • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015 • <http://www.das-oasa.gr>

1η ΜΑΗ: ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΝΤΙΛΑΪΚΑ ΠΑΖΑΡΙΑ

Πυκνώνουν όλο και περισσότερο το τελευταίο καιρό οι αναφορές στον τύπο για την κρισιμότητα των διαπραγματεύσεων της κυβέρνησης με την «θεσμική» τρόικα.

Συχνές είναι και οι αναφορές κυρίως σε ξένα δημοσιεύματα σε σενάρια εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη.

Πέρα όλων των άλλων στοχεύσεων που μπορεί να κρύβονται πί-

σω από τέτοιες αναφορές και που δεν είναι πάντοτε εμφανείς, σίγουρα εξυπηρετούν τον εγκλωβισμό των λαϊκών στρωμάτων στην κυβερνητική πολιτική.

Η επιδίωξη είναι προφανής: ενεργή στήριξη του λαϊκού παράγοντα στο πλευρό των κυβερνητικών επιλογών και διατήρηση μιας ελπίδας πως κάτι θα αλλάξει.

Στον αντίποδα δημιουργία κλίματος φόβου που επιδρά εξίσου παραλυτικά σε ένα εργατικό λαϊκό κίνημα που βρίσκεται σε υποχώρηση.

Η διαπραγμάτευση που κάνει η ελληνική κυβέρνηση είναι σκληρή και ουσιαστική και κατά τη γνώμη μας δεν γίνεται για το θεαθήναι.

Όμως ο ελληνικός λαός δεν έχει τίποτε να επιζητεί ή να φοβάται για την πορεία των διαπραγματεύσεων και ο λόγος είναι πως δεν υπάρχει κανένα αίτημα υπέρ του λαού πάνω στο τραπέζι!

Αυτό που βρίσκεται στο επίκεντρο της διαπραγμάτευσης είναι το αίτημα για χαλάρωση της δημοσιονομικής πολιτικής ώστε να εξοικονομηθούν κονδύλια που θα στηρίζουν την καπιταλιστική ανάκαμψη.

• Αυτό είναι το περιεχόμενο του έντιμου συμβιβασμού όπως τον ονομάζουν: να προκύ-

ψουν πόροι ώστε να δοθεί ζεστό κρατικό χρήμα στο ελληνικό κεφάλαιο δηλαδή η πεπατημένη όλων των κυβερνήσεων από ιδρύσεως του ελληνικού κράτους!!!

Μόνο που αυτή η κυβέρνηση έχει την τεχνολογία το «know-how» που λένε, στο πως να παρουσιάσει τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών για λαϊκά συμφέροντα.

Με κύριο προσόν της την ιδεολογική καταγωγή επιχειρεί να παρουσιάσει το αποτέλεσμα από μια νέα συμφωνία ως κέρδος για τον λαό χρησιμοποιώντας επιδέξια την άμβλυση των πιο ακραίων φαινομένων φτώχειας, τα ψίχουλα δηλαδή, για να κρύψει πως μόνοι κερδισμένοι θα βγουν οι μονοπωλιακοί όμιλοι.

Το έργο είναι γνωστό και έχει παιχτεί πολύ: να σου έχουν πάρει π.χ. δέκα από την τσέπη και να σου επιστρέφουν (;) δύο, ώστε στο τέλος της παράστασης να είσαι ευχαριστημένος που έχασες «μόνο» οχτώ!!!

Οι εργαζόμενοι, οι απλήρωτοι, οι άνεργοι, οι αυταπασχολούμενοι, οι νέοι άνθρωποι των λαϊκών στρωμάτων, όσοι προσπαθούν να επιβιώσουν με μια σύνταξη πέννας, η φτωχολογιά ασ μην ενθουσιάζονται με τις φαντεζί χαντρούλες, και ασ οργανώσουν τώ-

ρα τον δικό τους αγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση, την φτώχεια, την επιβάρυνση τους με τα βάρη της κρίσης που δημιούργησε η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Η φετινή απεργία της Πρωτομαγιάς 129 χρόνια μετά την απεργία στο Σικάγο που καθιέρωσε την 1η Μάη ως ημέρα της εργατικής τάξης, μόνο εθιμοτυπική δεν είναι!!

Όπως και τότε έτσι και τώρα σημαντικά τμήματα των εργαζόμενων δεν έχουν σταθερό χρόνο εργασίας, ασφάλιση, δουλεύουν απλήρωτοι, έρχονται αντιμέτωποι με την εργοδοτική τρομοκρατία, βιώνουν την απόγνωση της ανεργίας.

Είναι τραγικό —αν αναλογιστεί κανείς το τεχνολογικό άλμα της ανθρωπότητας στα 129 χρόνια (που το οικειοποιήθηκαν οι καπιταλιστές και το χρησιμοποίη-

σαν για την αύξηση των κερδών τους)— ότι όχι μόνο δεν λύθηκαν τα προβλήματα της τάξης μας αλλά το βιοτικό επίπεδο ενός μέρους του λαού έχει πέσει τόσο χαμηλά που δεν εξασφαλίζει ούτε την διατροφή του και κάνει χρήση συσσιτίων ή βοηθείας από συγγενείς και φίλους.

Ας μην χάνουμε καιρό, ας δώσουμε μάχη με το χρόνο που απομένει για την επιτυχία της 24ης απεργίας της 1ης Μάη.

Να ακινητοποιηθεί το «σύμπαν» και εμείς οι εργαζόμενοι στη κοινωνία να παίξουμε νευραλγικό ρόλο, σε μεγάλο βαθμό η επιτυχία της απεργίας βρίσκεται στα δικά μας χέρια!

Συναισθανόμενοι αυτήν την ευθύνη δίνουμε αγωνιστικό ραντεβού στην συγκέντρωση του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου την 1η Μάη στο Σύνταγμα στις 10:00.

Διανέμεται δωρεάν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

- **άρθρο:**
ΜΕΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ 24ωρη ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ ΑΠΑΝΤΑΜΕΣΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ
σελ. 2
- **άρθρο:**
ΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ & ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Χ.Α.
σελ. 2
- **άρθρο:**
ΔΑΣ ΟΑΣΑ: ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΝΕΑΣ Σ.Σ.Ε.
σελ. 3
- **άρθρο:**
ΔΑΣ ΟΣΜΕ: ΚΑΛΕΣΜΑ
σελ. 3
- **αφιέρωμα:**
1η ΜΑΗ (μέρος Α')
σελ. 4-6
- **συνέντευξη:**
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ - Μέλος Δ.Σ. Ένωσης Εργαζομένων ΗΣΑΠ
σελ. 7

**ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στην 24ωρη απεργία της ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ
ΑΠΑΝΤΑΜΕ στην εντατικοποίηση της δουλειάς μας
και την απαξίωση του Τεχνικού Κλάδου**

Η ίδια πολιτική «γραμμική» της απαξίωσης του συγκοινωνιακού έργου, της εντατικοποίησης της εργασίας συνεχίζεται με τον ίδιο ρυθμό.

Αν και δεν μπορούμε να ορίσουμε αφετηρία (δεν είχαμε ποτέ συγκοινωνία, λαϊκή περιουσία που να λειτουργεί με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων για μετακίνηση), μπορούμε να ορίσουμε το τέρμα.

Ο τρόπος που και αυτή η διοίκηση της εταιρίας θέλει να λειτουργεί σαν σύνολο ο τεχνικός κλάδος, οδηγεί στην εξουδετέρωση των εργαζομένων.

Με απλά λόγια, θα κλατάρουμε!

Με γνώμονα τα οικονομικά παραμερίζεται ο παράγοντας άνθρωπος. Δουλειά, ό,τι ώρα θέλω, όπου θέλω, για όσο θέλω, είναι οι αρχές του κάθε αμαξοστασιάρχη. Και μάλιστα χωρίς να παρατυπεί με βάση τον Γενικό Κανονισμό. Κάνει χρήση του διευθυντικού δικαιώματος.

Άλλος πατάει στο φιλότιμο των εργαζομένων, άλλος στις αντικειμενικές συνθήκες και άλλος με απειλές του στυλ «ζήτησέ μου μετά άδεια...».

Κάθε μέρα γίνονται τροποποιήσεις για να βγει το πρόγραμμα από όλο και λιγότερους τεχνίτες. Μα δεν είναι αντικειμενικό αυτό να συμβαίνει!

Φταίνε οι τεχνίτες που μειώθηκε και μειώνεται η κρατική χρηματοδότησης;

Που δεν υπάρχουν ανταλλακτικά;

Που δεν γίνεται ουσιαστική προληπτική συντήρηση;

Τον μισό μισθό τους έχουν δώσει και όχι μόνο! Γιατί; Γιατί δεν μπήκε, ούτε πρόκειται να μπει φρένο από τους ίδιους, από το σωματείο τους.

Προ ολίγων ημερών η διοίκηση του σωματείου συμμετείχε σε διάλογο με τους Διευθυντές των Α/Σ για το πώς θα διαχειριστούν την έλλειψη Προσωπικού και πριν και μετά τη σύσκεψη, έχουμε τροποποίηση του ωραρίου με βάση τις ανάγκες της εταιρίας. Γνωρίζετε σε κάθε Α/Σ που εργάζεστε το τί ακριβώς συμβαίνει! Αυτό το «προγραμματάκι» του κ. Χανού καλά περπατάει και ανώδυνα!

Ας καταλάβει η διοίκηση (Σωματείο Τεχνικών ΟΑΣΑ - ΟΣΥ) κάποια στιγμή ότι έτσι πάμε πίσω και όχι μπροστά! Φέρουν ευθύνες όσοι φορτώνουν τα βάρη της κρίσης στους εργαζόμενους, όσοι στη λογική «σήμερα αυτά έχω να διαχειριστώ», θέλουν να ξεχαστούν οι πολιτικές που στηρίζαν και μας έφτασαν εδώ. Χρειάζεται παρέμβαση του ίδιου του εργαζόμενου.

Μέσα από τις **Επιτροπές του ΠΑΜΕ** σε κάθε Α/Σ για τα καθημερινά προβλήματα. Μέσα από αλλαγές στον συσχετισμό δύναμης στο σωματείο.

Για να **διεκδικήσουμε** Σ.Σ.Ε. με βάση το 2009, μην αναγνωρίζοντας τους νόμους που φορτώνουν σε εμάς το «μάρμαρο» της κρίσης, για **αλλαγή** του Γενικού Κανονισμού.

**ΤΩΡΑ ΑΜΕΣΩΣ
ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ**

Χρειάζεται συμμετοχή στην 24ωρη απεργία την 1η Μάη, άσχετα με την απόφαση που θα πάρει το προεδρείο (η ΔΑΣ έχει κάνει πρόταση για 24ωρη) και μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ στο Σύνταγμα στις 10:00 π.μ.

Βαρδάκης Γιώργος
Μέλος Γραμματείας Αστ. Συγκοινωνιών του ΠΑΜΕ
- Μέλος Δ.Σ. Σωματείου Τεχνικών ΟΑΣΑ - Ο.ΣΥ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ & ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Χ.Α.
Καμία ανοχή στους αδίστακτους νοσταλγούς του Χίτλερ!

Το ΠΑΜΕ καλεί το λαό και τη νεολαία σε μαζική καταδίκη και απομόνωση της ναζιστικής εγκληματικής Χρυσής Αυγής. Καλεί σε επαγρύπνηση και ετοιμότητα.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ το εγκληματικό πρόσωπο της Χρυσής Αυγής: τη δολοφονία του **Π. Φύσσα** στο Κερατσίνι, τη δολοφονική επίθεση σε συνδικαλιστές του **Συνδικάτου Μετάλλου** μέλη και στελέχη του **ΚΚΕ** στο Πέραμα από τα τάγματα εφόδου χρυσαυγίτων, που αποτελούσαν συνέχεια δεκάδων επιθέσεων κατά μεταναστών, μικροεπαγγελματιών, εργαζομένων, αντιφασιστών.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ότι η Χρυσή Αυγή είναι δύναμη του συστήματος, της μεγαλοεργοδοσίας εναντίον του λαού και του λαϊκού κινήματος, μακρύ χέρι τους, μαντρόσκυλό τους, που το αμολάνε και το μαζεύουν ανάλογα με τα σχέδιά τους. Η Χ.Α. οργάνωνε και εκτελούσε εγκληματικές ενέργειες σε βάρος του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Αποκαλύφθηκαν οι διασυνδέσεις της με τμήματα του κρατικού μηχανισμού και ειδικά των δυνάμεων καταστολής, η διαπλοκή της με μαφιόζικα και άλλα εγκληματικά κυκλώματα.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ότι έφτιαχνε δουλεμπορικά γραφεία και την ίδια στιγμή ζητούσε στη Βουλή φοροαπαλλαγές και προνόμια για τους εφοπλιστές και τους βιομηχάνους.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ότι είναι ναζιστική, φασιστική οργάνωση, φορέας του εθνικοσοσιαλισμού, του ρατσισμού, της «ανωτερότητας της φυλής», του άκρατου εθνικισμού, του αντισημιτισμού και καλλιεργεί το μίσος ανάμεσα στους λαούς. Φορέας του χυδαίου αντικομμουνισμού και του μίσους απέναντι στο εργατικό - λαϊκό κίνημα.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ότι είναι νοσταλγοί του Χίτλερ, των

«... Οι ρίζες του το σύστημα αγκαλιάζουν και χάνονται βαθιά στα περασμένα, οι μάσκες του με τον καιρό αλλάζουν μα όχι και το μίσος τους για μένα. Τον φασισμό βαθιά κατάλαβέ τον. Δεν θα πεθάνει μόνος, τσάκισέ τον!

φασιστικών καθεστώτων που ματοκύλισαν τους λαούς και την ανθρωπότητα, πολιτικοί απόγονοι των ταγμάτων ασφαλείας, των συνεργατών των δυνάμεων κατοχής, της φασιστικής χούντας.

Η πατρίδα μας είναι γεμάτη τόπους μαρτυρίου, ολοκαυτωμάτων από τη ναζιστική φασιστική θηριωδία. Οι εργαζόμενοι, η νεολαία δεν πρέπει να επιτρέψουμε να παρουσιαστεί ο ναζισμός σαν «μια ακόμα ιδεολογία» και την Χρυσή Αυγή ως «ένα ακόμα κοινοβουλευτικό κόμμα».

Καταδικάζουμε όσους προσπαθούν να φιμωθεί η ανάδειξη της πολιτικής πλευράς της δίκης, όσους την προστατεύουν.

Η Χ.Α. είναι εγκληματική οργάνωση, γιατί είναι ναζιστική!

Συμφέρον από τον αποχαρακτηρισμό της ως ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης έχει το σύστημα που θέλει να προστατέψει το ναζιστικό φασιστικό δημιούργημά του.

Ορθώνουμε εργατικό λαϊκό τείχος σε όσους επιδιώκουν την εξίωση της ναζιστικής εγκληματικής δράσης με την πάλη του εργατικού - λαϊκού κινήματος, την εξίσωση του φασισμού με τον κομμουνισμό, με βάση και αντίστοιχες κατευθύνσεις της Ε.Ε.

Πριν λίγο καιρό είχαμε τις φωνές ορισμένων εκπροσώπων αστικών κομμάτων, δημοσιογράφων, κ.ά., ότι μια «πιο σοβαρή Χ.Α.» θα μπο-

ρούσε να παίζει ρόλο στην αναμόρφωση του πολιτικού σκηνικού.

Αυτές οι θεωρίες οδήγησαν να παίρνονται μέτρα καταστολής σε βάρος των αγώνων σε όλους τους κλάδους, στον τουρισμό, στους ναυτεργάτες, στη «Χαλυβουργία», στα αγροτικά μπλόκα και αλλού, ενώ η Χ.Α. εξαπέλυε εγκληματικές επιθέσεις σε βάρος μεταναστών και Ελλήνων εργατών, μένοντας στο απυρόβλητο από τα κρατικά όργανα.

Σήμερα, διάφοροι άλλοι —ανάμεσά τους και κορυφαίοι κυβερνητικοί παράγοντες— σιγοντάρουν την ίδια προσπάθεια, που παρουσιάζει τη Χρυσή Αυγή ως ένα απλό κοινοβουλευτικό κόμμα! Τον ναζισμό δεν μπορεί να τον αντιμετωπίσει το σύστημα που τον γεννά!

Η μαζική πάλη του λαού και της νεολαίας σε κατεύθυνση ρήξης με το σύστημα μπορεί να απομονώσει και να ξεριζώσει τη Χ.Α. και οριστικά και αμετάκλητα.

**εργαζόμενοι
σε ΚΙΝΗΣΗ**

[ergazomenoi.se.kinisi@gmail.com]

**Υπεύθυνος Έκδοσης:
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΡΗΓΑΣ
[steliosrigas@otenet.gr]

Γερανού 13
Τηλ.: 210 5249792

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΔΑΣ ΟΑΣΑ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η κυβερνητική εναλλαγή που δημιούργησε σε πολλούς συναδέλφους ελπίδα, εξελίσσεται σε εφιάλητη.

Τα επικοινωνιακά τρυκάκια, όπως το ξήλωμα του φράχτη στο Σύνταγμα, η απουσία αστυνομικών δυνάμεων από χώρους διαμαρτυρίας, σε συνδυασμό με μια φιλολαϊκή φρασεολογία, είναι ουσιαστικά κενό γράμμα για τον ελληνικό λαό.

Είναι κενό γράμμα, γιατί συνεχίζουμε να ζούμε στην ίδια κατάσταση που ζούμε εδώ και πέντε χρόνια.

Οι μισθοί μας στα τάρταρα, οι συνθήκες δουλειάς (για εμάς που έχουμε ακόμα) χειροτερεύουν καθημερινά. Οι νόμοι που έχουν ψηφιστεί το προηγούμενο διάστημα από τη συγκυβέρνηση Ν.Δ. - ΠΑΣΟΚ δεν καταργήθηκαν, ούτε θα καταργηθούν από τη νέα συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝ.ΕΛ. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης είναι ήδη στα 60 (μειωμένα), στα 62 (πλήρης) και υπάρχει πολιτική επιλογή και για περαιτέρω αύξηση.

Ο ΕΝΦΙΑ που θα καταργούνταν, αλλάζει όνομα και παραμένει μόνιμο χαράτσι. Η επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ με νόμο παραπέμπεται στο μέλλον και κατόπιν διαβουλεύσεων με τους συνδέσμους των επιχειρηματιών.

Στον κλάδο της αστικής συγκοινωνίας οι μισθοί είναι κομμένοι στα όρια του εναίου μισθολογίου.

Η χρονική συγκυρία είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη, αφού οι γενικότερες πολιτικές εξελίξεις και το κλίμα κινδυνολογίας που επικρατεί, είναι πολύ πιθανό να αξιοποιηθούν από τη διοίκηση και τον κυβερνητικό συνδικαλισμό με τέτοιο τρόπο ώστε να χαμηλώσει ακόμη περισσότερο ο πήχης στην κατεύθυνση και άλλων παραχωρήσεων στην επόμενη Σ.Σ.Ε.

Καλούμε τους συναδέλφους να βρίσκονται σε αγωνιστική ετοιμότητα με βάση το παρακάτω πλαίσιο:

- Επαναφορά μισθού στα επίπεδα 2009., με κατάργηση νέου μισθολογίου (Ν. 4024).
- Επαναφορά 13ου και 14ου μισθού.
- Καμία μεταβολή οικονομική - ασφαλιστική στους παθόντες εν υπηρεσία.
- Προαγωγές, αξιολόγηση Προσωπικού με αξιοκρατία για όλους τους εργαζόμενους (βαθμολόγιο - μισθολόγιο), σε αντίθεση των κατευθύνσεων του Ν. 4250/2014 για την αξιολόγηση.
- Κατάργηση των ενδιάμεσων αλλαγών, κατάργηση της «κατσαρής» εφαρμογή της 3ης βάρδιας για την Κίνηση.
- Ουσιαστική προστασία της μητρότητας - ειδικά μέτρα πρόληψης - μόνιμες θέσεις εργασίας.

στηρίζουμε το Π.Α.ΜΕ. οικονομικά

Προμηθευόμαστε τους λαχνούς του Π.Α.ΜΕ. από τις Επιτροπές των αμαξοστασίων σε κάθε χώρο δουλειάς και δυναμώνουμε την πάλη του και με αυτόν τον τρόπο.

Την 1η Ιούνη θα κληρωθεί ένα 5νθήμερο ταξίδι για δύο άτομα στην Ισπανία με όλα τα έξοδα πληρωμένα.

ΔΑΣ ΟΣΜΕ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Προς πρόεδρο και γραμματέα Ο.Σ.Μ.Ε.

Καλούμε τη διοίκηση της ομοσπονδίας να συγκαλέσει διοικητικό συμβούλιο και να πάρει απόφαση συμμετοχής στην απεργία της 1 Μάη.

Η 1η Μάη είναι μέρα που τιμούμε τους νεκρούς της τάξης μας. Τους πρωτοπόρους εργάτες που βάδισαν τον περήφανο δρόμο του αγώνα και των θυσιών για να απελευθερωθεί ο άνθρωπος από τα δεσμά της εκμετάλλευσης.

Σήμερα, η φτώχεια, η ανεργία, η εξαθλίωση, χτυπά καθημερινά την πόρτα των εργατών. Τα αιτήματα των πρωτοπόρων εργατών πριν ενάμιση αιώνα περίπου για δωρο, την Κυριακή αργία και οι εργάτες να αναπαύονται, κατάργηση της ανήλικης εργασίας, σύνταξη, συλλογικές συμβάσεις και αξιοπρεπείς μισθούς, στήριξη των ανέργων, επανήλθαν με τον πιο τραγικό τρόπο. Μέσα στην κρίση, οι εργοδότες με το πολιτικό τους προσωπικό βρήκαν την ευκαιρία να ξηλώσουν ότι κατακτήθηκε με σκληρούς και αιματηρούς αγώνες.

Η κάλυψη των σύγχρονων αναγκών των χιλιάδων εργαζομένων στις μεταφορές οι Σ.Σ.Ε. η προστασία στο δικαίωμα στην εργασία δεν θα έρθουν με τα δελτία τύπου της Ο.Σ.Μ.Ε. που χαϊδεύουν την κυβέρνηση ως προστάτη των εργαζομένων γιατί ατζέντα της νέας κυβέρνησης είναι αντιλαϊκή και αντεργατική, θα έρθουν με οργάνωση της πάλης στους χώρους δουλειάς, μέσα από συνελεύσεις σωματείων, με αποφάσεις που θα συγκρούονται με τα αφεντικά, και τις συμβιβασμένες ηγεσίες του κοινωνικού διαλόγου, με αντεπίθεση και ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, με ΑΓΩΝΑ - ΡΗΞΗ - ΑΝΑΤΡΟΠΗ.

ΜΑΣΤΡΑΓΓΕΛΗΣ Γ. - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ.

Πάει πολύ να τολμούν αυτοί που πολεμάνε με μίσος την ταξική πάλη και το Π.Α.ΜΕ, αυτοί που εκθειάζουν τον συμβιβασμό και την υποταγή με υπογραφή συλλογικής σύμβασης που δίνει κουπόνια σίτισης (ΣΤΑ.ΣΥ), να πιάνουν στην πένα τους ένα σύνθημα που βγήκε μέσα από τα σπλάχνα της ταξικής οργάνωσης και πάλης.

Μέσα από την σύγκρουση με τα αφεντικά και την τάξη τους.

Με στόχους άμεσης ικανοποίησης των σύγχρονων αναγκών του λαού και προοπτική την εργατική εξουσία.

Και μάλιστα να το καπηλεύονται, να το φέρνουν στα μέτρα τους πετσοκόβοντας το!!!

Όσο και να λαιμορρεύετε, όσο και να συκοφαντείτε, όσο και να πολεμάτε με μίσος και ύπουλα το Π.Α.ΜΕ, το σύνθημα ΥΠΟΓΡΑΦΗ της ταξικής πάλης θα ακούγεται πάντα ολόκληρο και θα δείχνει τον δρόμο.

**ΧΩΡΙΣ ΕΣΕΝΑ ΓΡΑΝΑΖΙ ΔΕΝ ΓΥΡΝΑ
ΕΡΓΑΤΗ ΜΠΟΡΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΑΦΕΝΤΙΚΑ!**

1η Μάχη

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ. Μέρα των αγώνων της εργατικής τάξης ενάντια στην εκμετάλλευση για ένα καλύτερο μέλλον. Μέρα βαμμένη με αίμα εργατών μέσα από σκληρές απεργιακές συγκρούσεις, που έλαβαν χώρα την 1η Μάη.

Από το Σικάγο όπου καθιερώθηκε η 1η Μάη ως ημέρα των εργατών έως τον ματωμένο Μάη του '36, την Πρωτομαγιά του '44 και όχι μόνο, κάνουμε ένα μικρό οδοιπορικό στα γεγονότα που ανέδειξαν αυτές τις χρονολογίες σταθμούς στην Ιστορία της Πρωτομαγιάς.

1886

Η ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Πώς και γιατί το εργατικό κίνημα καθιέρωσε την 1η Μάη ως παγκόσμια μέρα της εργατικής τάξης; Στις 20 Ιουλίου 1889, το ιδρυτικό συνέδριο της Δεύτερης Διεθνούς πήρε την εξής απόφαση: «Θα οργανωθεί μια μεγάλη διεθνής εκδήλωση για μια καθορισμένη ημερομηνία, με τέτοιο τρόπο, ώστε οι εργάτες σε όλες τις χώρες και σε όλες τις πόλεις ν' απευθύνουν ταυτόχρονα μια συγκεκριμένη μέρα, προς τις δημόσιες αρχές, ένα αίτημα για να καθοριστεί η εργάσιμη μέρα σε οκτώ ώρες και να τεθούν σε ισχύ οι άλλες αποφάσεις του Διεθνούς Συνεδρίου του Παρισιού.

Ενόψει του ότι μια τέτοια εκδήλωση έχει ήδη αποφασιστεί από την Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας στο συνέδριό της, το Δεκέμβριο του 1888 στο Σεντ Λούις για την 1η του Μάη 1890, η μέρα αυτή γίνεται δεκτή σαν η μέρα για τη διεθνή εκδήλωση. Οι εργάτες των διαφόρων χωρών θα πρέπει να οργανώσουν την εκδήλωση με τρόπο ανάλογο προς τις συνθήκες της χώρας τους» (Ουίλιαμ Φόστερ: «Η Ιστορία των τριών Διεθνών», Αθήνα 1975, σελ. 175).

Γιατί όμως η 1η Μάη; Ήταν η μέρα της μεγάλης απεργίας στο Σικάγο των ΗΠΑ με αίτημα την καθιέρωση της 8ωρης εργάσιμης μέρας, αντί της 10ωρης, 11ωρης έως και 14ωρης που ήταν ως τότε. Απεργία η οποία συνεχίστηκε και τις επόμενες μέρες και που βράφηκε στο αίμα των εργατών από το χτύπημα αστυνομίας με εντολή των καπιταλιστών, ενώ οι ηγέτες, πρωτεργάτες των τότε εργατικών κινητοποιήσεων για το 8ωρο καταδικάστηκαν σε θάνατο και εκτελέστηκαν.

Έτσι η 1η Μάη του 1886 αποφασίστηκε να καθιερωθεί ως η Εργατική Πρωτομαγιά. Ας παρακολουθήσουμε τα ιστορικά γεγονότα του εργατικού κινήματος της τότε περιόδου. Πηγή το έργο των Ρίτσαρντ Ο. Μπόγιερ και Χέρμπερτ Μ. Μόρε, «Η άγνωστη Ιστορία του Εργατικού Κινήματος των ΗΠΑ», εκδόσεις «Σύγχρονη Εποχή».

Ήταν μια θαυμάσια μέρα

«Παντού βλέπει κανείς αναταραχή για το οχτάωρο», έγραφε ο Τζον Σουίντον στην εφημερίδα του, στις 18 του Απριλίου 1886. Οι εργάτες διαδήλωναν και τραγουδούσαν από τη Νέα Υόρκη μέχρι το Σαν Φραντσίσκο. Οι εφημερίδες, ομόφωνα και με μικρές δια-

φοροποιήσεις, δήλωναν ότι το κίνημα ήταν «κομμουνιστικό, ανατρεχιαστικό και αχαλίνωτο». Δήλωναν ότι θα έφερνε «μείωση μισθών, φτώχεια και κοινωνική υποβάθμιση του αμερικανικού εργάτη», ενώ θα έσπρωχνε τους εργάτες σε «αλητεία και χαρτοπαξία, βία, κραιπάλη και αλκοολισμό». Η Νιου Γιork Τάιμς, στις 25 του Απριλίου 1886, χαρακτήρισε το κίνημα «αντιαμερικανικό», προσθέτοντας ότι «οι εργατικές αναταραχές προκαλούνται από ξένους»...

Οι εφημερίδες και οι βιομηχανοί διέδιδαν ότι η πρώτη του Μάη ήταν η ημερομηνία που θα γινόταν μια κομμουνιστική εργατική εξέγερση, σύμφωνα με το μοντέλο της Παρισινής Κομμούννας. Ο Μέλβιλ Ε. Στόουν, διευθυντής της εφημερίδας Σικάγο Ντέιλι Νιους - η οποία χαρακτηριζόταν «η πιο κερδοφόρα έκδοση δυτικά της Νέας Υόρκης» - έλεγε ότι «εύκολα προβλέπεται επανάληψη των ταραχών της Παρισινής Κομμούννας», για την 1η Μάη 1886. Στο φύλλο της μέρας εκείνης, η εφημερίδα του Σικάγο Ιντερ Οσεαν ανακοίνωσε: «Οι σοσιαλιστές ταραχοποιοί δήλωσαν με καμάρι ότι θα χρησιμοποιήσουν τη διαδήλωση για το οχτάωρο προς όφελός τους»...

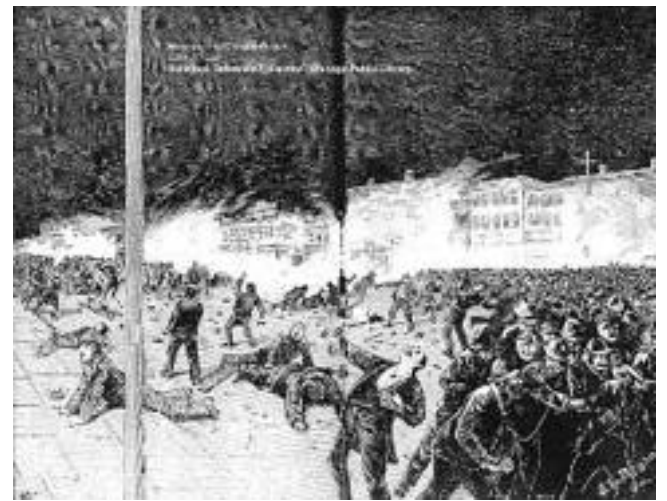
Έγινε γνωστό ότι φτάνουν σήμερα στο Σικάγο μερικοί από τους πιο ικα-

μέρος Α'

νούς καθοδηγητές του σοσιαλιστικού κινήματος»...

Η 1η του Μάη ήταν μια θαυμάσια μέρα. Ο παγωμένος άνεμος της λίμνης, που συχνά ήταν πολύ διαπεραστικός την άνοιξη, ξαφνικά έπεσε και είχε βγει ένας δυνατός ήλιος. Ολα ήταν ήσυχα, τα εργοστάσια άδεια, οι αποθήκες κλει-

1.350 εθνοφρουροί με στολή, οπλισμό και πολυβόλα περίμεναν το σύνθημα για να δράσουν. Σε ένα κεντρικό κτίριο γραφείων μαζεύτηκαν ηγετικά στελέχη της Επιτροπής Πολιτών. Συνεδρίαζαν όλη την ημέρα και έπαιρναν αναφορές από έξω για την επικείμενη σύγκρουση. Αυτοί ήταν το γενικό επιτελείο που συντόνιζε τη μάχη για τη διάσω-

Η σφαγή των εργατών του Σικάγο στην πλατεία Χέιμάρκετ.

στές, τα φορτηγά βαγόνια αχρησιμοποίητα, οι δρόμοι έρημοι, οι οικοδομές παρατημένες, δεν έβγαине καπνός από τα φουγάρα των εργοστασίων και οι μάντρες των ζώων ήταν σιωπηλές.

Ήταν Σάββατο, εργάσιμη μέρα. Όμως οι εργάτες γελώντας, κουβεντιάζοντας και ντυμένοι με τα καλά τους, κατευθύνονταν μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά τους, στη λεωφόρο Μίτσιγκαν. Ο δρόμος είχε αποκτήσει ατμόσφαιρα γιορτής...

Εξω από τον κύριο όγκο της διαδήλωσης και στους γειτονικούς δρόμους ήταν παραταγμένοι λόχοι αστυνομικών και ειδικών δυνάμεων, έτοιμοι να επιβάλουν «το νόμο και την τάξη». Σε στρατηγικά σημεία, στις στέγες, ήταν μαζεμένοι αστυνομικοί, Πίνκερτον και αξιωματικοί της εθνοφρουράς, κρατώντας όπλα και άλλα σύνεργα πολέμου. Στους στρατώνες,

ση του Σικάγο από το κομμουνιστικό οχτάωρο...

Η διαδήλωση

Γύρω στους 340.000 εργάτες διαδήλωναν σε όλη τη χώρα. Περίπου 190.000 είχαν κατέβει σε απεργία. Στο Σικάγο 80.000 απεργούσαν για το οχτάωρο και οι περισσότεροι, είπε ο Σπείς δείχνοντας με συγκίνηση, βρίσκονταν εδώ και περίμεναν να αρχίσει η διαδήλωση. Μια δεύτερη σκέψη πέρασε από το μυαλό του και είπε στον Πάρσονς να διαβάσει το κύριο άρθρο της Μέιλ:

«Στην πόλη μας υπάρχουν δύο επικίνδυνοι κακοποιοί, δύο ακαμάτηδες δειλοί που πάνε να δημιουργήσουν φασαρίες. Ο ένας λέγεται Πάρσονς, ο άλλος Σπείς...

»Θυμηθείτε τα ονόματα τους σήμερα. Παρακολουθήστε τους. Θεωρήστε τους προσωπικά υπεύθυνους για όποια φασαρία δημιουργηθεί. Τιμωρήστε

1η μιάμη

τους παραδειγματικά αν σημειωθούν ταραχές!».

Η διαδήλωση άρχισε, οι χιλιάδες ξεκινούσαν την πορεία και ο καθένας ένωθε μέσα του τη δύναμη, την τεράστια δύναμη της αλληλεγγύης... όλοι αποφασισμένοι στη διεκδίκηση του οχτάωρου.

Ο Πάρσονς βάδιζε κοντά στην κεφαλή της πορείας... Η πορεία κατευθύνθηκε προς τη λίμνη Φροντ, όπου θα γίνονταν ομιλίες στα αγγλικά, τα τσέχικα, τα γερμανικά και τα πολωνικά. Ο Πάρσονς μίλησε για την ακατανίκητη δύναμη της ενωμένης εργατικής τάξης.

Ο Σπάις, τριάντα ενός χρόνων, εκδότης της γερμανόφωνης εργατικής εφημερίδας Αρμπάιτερ - Τσάιτουνγκ και εξίσου εύγλωττος στη μητρική του γλώσσα και στα αγγλικά, ήταν πολύ αγαπητός στους συγκεντρωμένους... Καθώς τα χειροκροτήματα για τον Σπάις έσβηναν, η Πρωτομαγιά ανήκε πια στο παρελθόν.

Δεν έγινε αιματοχυσία, ούτε επαναλήφθηκε η Παρισινή Κομμούνια... Ο Τύπος με απολογητικό ύφος άρχισε να μετριάσει τις βίαιες προβλέψεις του... το Σικάγο τώρα ένωθε κάπως εξαπατημένο με την ειρηνική διαδήλωση. Η επόμενη μέρα ήταν Κυριακή και ο Πάρσονς πήγε στο Σινσινάτι για να μιλήσει σε μια συγκέντρωση. Τη Δευτέρα η απεργία απλώθηκε και πολλές χιλιάδες εργατών του Σικάγου κατάκτησαν το οχτάωρο, ενώ η Επιτροπή Πολιτών εξακολουθούσε να υποστηρίζει ότι κάτι έπρεπε να γίνει.

Η συγκέντρωση στη Χέιμάρκετ

Η αστυνομία, εξοργισμένη από τη διάψευση των υψηλών προσδοκιών της για την Πρωτομαγιά, παρηγορήθηκε κάπως

χτυπώντας τους εργαζόμενους στο λοκάουτ του εργοστασίου θεριστικών μηχανών του Μακ Κόρμικ και βάζοντας μέσα 300 απεργοσπάστες.

Την ώρα που έκλεινε το εργοστάσιο, ένα μεγάλο πλήθος εργατών περίμενε να βγουν οι απεργοσπάστες. Τότε, ξαφνικά, τα όπλα των αστυνομικών στράφηκαν κατά πάνω τους. Εκείνοι υποχώρησαν και έκαναν να φύγουν, όταν η αστυνομία, σύμφωνα με έναν αυτόπτη μάρτυρα, «άρχισε να πυροβολεί τους εργάτες πίσωπλάτα. Μερικοί άντρες και αγόρια σκοτώθηκαν καθώς έτρεχαν να φύγουν». Οι νεκροί ήταν έξι. Ο Σπάις, που μιλούσε εκεί κοντά σε συγκέντρωση απεργών εργατών ξυλουργείων, είδε τη σφαγή και το ανέφερε στους συντρόφους του. Αποφασίστηκε να οργανωθεί συγκέντρωση διαμαρτυρίας για την αστυνομική βία, το επόμενο βράδυ στην πλατεία Χέιμάρκετ...

Ο Πάρσονς είχε γυρίσει από το Σινσινάτι με ακμαίο ηθικό και ενθουσιασμένος από τα νέα ότι χιλιάδες εργάτες σε όλη τη χώρα κατακτούσαν το οχτάωρο. Αφού ετοίμασε λεπτομερειακή αναφορά για το ταξίδι του, το μεσημέρι και ενώ έτρωγαν στο σπίτι τους της οδού Ιντιάνα, η Λούσι του είπε για τη συγκέντρωση στη Χέιμάρκετ, αλλά πρόσθεσε ότι την Κυριακή, όσο έλειπε, εκείνη συναντήθηκε με γυναίκες ράφτρες που ήθελαν να οργανωθούν. Ο Πάρσονς, ενθουσιασμένος από αυτή την προοπτική, αποφάσισε να μην πάει στη Χέιμάρκετ, αλλά να συναντηθεί με τον Σαμ Φίλντεν και άλλα στελέχη του Συνδέσμου Εργαζομένων, στο γραφείο της Αλάρμ, στην Πέμπτη Λεωφόρο 107, για να ασχοληθούν με την οργάνωση των γυναικών...

Συζητούσαν ορισμένες προτάσεις πάνω στην οργανωτική καμπάνια, όταν μπήκε λαχανιασμένος ένας απεσταλμένος. «Η συγκέντρωση είναι μεγάλη στη Χέιμάρκετ», είπε, «και ο Σπάις είναι ο μόνος ομιλητής. Θέλει να πας», είπε στον Πάρσονς, «και συ, επίσης, Φίλντεν».

Το πλήθος δεν έφτανε να γεμίσει την πλατεία, γι' αυτό ο Σπάις, που είχε πάει πρώτος, έσπρωξε ένα άδειο βαγόνι στη γωνία του λιθόστρωτου δρόμου, μισό τετράγωνο πιο πέρα, για να το χρησιμοποιήσουν σαν εξέδρα οι ομιλητές.

Εκεί κοντά βρισκόταν το αστυνομικό τμήμα της οδού Ντεπλέν, με διευθυντή τον αστυνόμο Τζον

Σύγκρουση απεργών και αστυνομίας στο Σικάγο.

Μπόνφιλντ, που είχε παραπεμπήσει «Γκλόμπερ», όπου 180 αστυφύλακες ήταν σε ετοιμότητα για να κάνουν επίθεση στους συγκεντρωμένους αν το καλούσε η περίπτωση. Αυτό δεν το ήξερε ο Σπάις, όπως δεν ήξερε και ότι μέσα στο πλήθος ήταν ο δήμαρχος Κάρτερ Χάρισον.

Ο Σπάις μιλούσε από το βαγόνι, όταν είδε τον Πάρσονς να φτάνει μαζί με τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Τον είδε και ο κόσμος και ξέσπασε σε χειροκροτήματα. Ο Πάρσονς έβαλε την οικογένειά του σε ένα άλλο άδειο βαγόνι, πήγε στην αυτοσχέδια εξέδρα, σκαρφάλωσε και άρχισε

την ομιλία του. «Δε βρίσκομαι εδώ για να ξεσηκώσω κανέναν», είπε, «αλλά για να πω τα πράγματα έτσι όπως έχουν». Ο δήμαρχος του Σικάγου απομακρύνθηκε από το ακροατήριο, πήγε στο αστυνομικό τμήμα και είπε στον αστυνόμο Μπόνφιλντ ότι η συγκέντρωση ήταν ειρηνική, γι' αυτό, είπε, δε χρειαζόνταν οι αστυφύλακες της επιφυλακής και μπορούσαν να επιστρέψουν στα κανονικά καθήκοντά τους.

Η προβοκάτσια

Η ομιλία του Πάρσονς τέλειωσε στις δέκα. Φυσούσε κρύος ένας παγωμένος άνεμος από τη μεριά της λίμνης και έπεφταν λίγες σταγόνες βροχής. Ερχόταν καταιγίδα. Πολ-

αστυνομία!». Από το τέρμα του δρόμου φάνηκαν οι 180 αστυφύλακες σε στρατιωτικό σχηματισμό, με τα γκλομπ στα χέρια. Επικεφαλής ήταν ο αστυνόμος Μπόνφιλντ και ο αστυνόμος Γουόρντ. Ο κόσμος άρχισε να τρέχει. Ο Γουόρντ σταμάτησε μπρος στο βαγόνι και είπε στον κατάπληκτο Φίλντεν: «Εν ονόματι του λαού της πολιτείας του Ιλινόις, διατάζω να διαλυθεί αμέσως και ειρηνικά αυτή η συγκέντρωση».

«Μα, Αστυνόμε», είπε ο Φίλντεν με σβησμένη φωνή, «είμαστε ειρηνικοί».

Για μια στιγμή έγινε σιωπή. Μέσα στη νύχτα ακουγόταν ο θόρυβος των ποδιών που έτρεχαν. Ξαφνικά ένα κόκκινο φως έλαμψε και ακούστηκε μια τρομερή έκρηξη. Κάποιος είχε ρίξει μια βόμβα. Ακολούθησε φοβερή σύγχυση. Η αστυνομία πυροβόλησε άγρια προς όλες τις κατευθύνσεις, άνθρωποι έπεφταν στη γη, πολλοί είχαν τραυματιστεί, άλλοι έτρεχαν, έβριζαν, βογκούσαν καθώς τους ποδοπατούσαν ή τους χτυπούσαν με τα γκλομπ οι μανιασμένοι αστυνομικοί, ένας από τους οποίους είχε σκοτωθεί και εφτά ήταν βαριά τραυματισμένοι.

Την άλλη μέρα το Σικάγο και όλη η χώρα είχαν μεταμορφωθεί σε ένα τέρας που διψούσε για εκδίκηση. «Με την έκρηξη της βόμβας», γράφει ο Ντέιβιντ στην αναφορά του στα γεγονότα της Χέιμάρκετ, «ο Τύπος έχασε και το τελευταίο ίχνος αντικειμενικότητας... Ένας χαρακτηριστικός τίτλος ούρλιαζε: «ΤΩΡΑ ΑΙΜΑ!.. Μια βόμβα που ρίχτηκε στις γραμμές της αστυνομίας εγκαινιάζει το έργο του θανάτου».

Η Νιου Γιρκ Τρίμπιουν έγραφε: «... ο όχλος έμοιαζε να έχει χάσει τα λογικά του, διψούσε για αίμα. Μέ-

λοι είχαν φύγει. Τώρα μιλούσε ο Σαμ Φίλντεν, αλλά ο Πάρσονς πήρε τη γυναίκα του και τα παιδιά του από το βαγόνι, όπου τους είχε αφήσει, και με μερικούς άλλους μπήκαν σ' ένα μπαρ, στου Ζεφφ, στη γωνία. Μετά από λίγο παρέα γελούσε και έλεγε ιστορίες με ένα ποτήρι μπίρα στο χέρι, ενώ έξω ο Φίλντεν συνέχιζε την ομιλία του μπροστά στο πλήθος, που ολοένα μίκραινε.

«Είναι αλήθεια ή όχι», έλεγε, «ότι δεν εξουσιάζουμε την ίδια μας τη ζωή, ότι άλλοι διαμορφώνουν τις συνθήκες ύπαρξής μας, ό,τι...». Ξαφνικά φωνές ακούστηκαν: «Προσοχή! Η

1η Μάχη

νοντας σταθερά στη θέση, έριξε καταγισμούς πυρών στους αστυνομικούς».

Από την αρχή κιόλας, πολλοί σκέφτηκαν ότι η βόμβα ήταν έργο προβοκατόρων και αργότερα αυτή η υπόθεση υποστηρίχτηκε εν μέρει και από την αστυνομία. Το πρωί όμως της 5ης του Μάη, αλλά και πολλές μέρες αργότερα, δεν ήταν φρόνιμο να εκφράζονται τέτοιες σκέψεις. «Συνάντησα πολλές παρέες και άκουσα τις συζητήσεις τους γύρω από τα γεγονότα της προηγούμενης νύχτας», γράφει ένας κάτοικος του Σικάγο εκείνης της εποχής. «Όλοι ήταν σίγουροι ότι δράστες του φοβερού εγκλήματος ήταν οι ομιλητές της συγκέντρωσης και άλλοι υποκινητές των εργατών. "Κρεμάστε τους πρώτα και μετά τους δικάζετε", ήταν μια φράση που άκουγα συνέχεια... Η ατμόσφαιρα ήταν φορτισμένη από θυμό, φόβο και μίσος».

Οι εφημερίδες της χώρας δήλωναν με ένα στόμα ότι δεν είχε σημασία αν ο Πάρσονς, ο Σπάις και ο Φίλντεν είχαν βάλει τη βόμβα ή όχι. Επρεπε να κρεμαστούν για τις πολιτικές απόψεις τους, για τα λόγια τους και τη γενική δραστηριότητά τους. Οσο περισσότεροι ταραχοποιοί παραδίνονταν στο δήμιο, τόσο το καλύτερο. «Το αίσθημα δικαιοσύνης του λαού», έλεγε η Σικάγο Τρίμπιουν, «απαιτεί οι ευρωπαίοι δολοφόνοι Ογκαστ Σπάις, Μάικλ Σβαμπ (ένα άλλο μέλος του Διεθνούς Συνδέσμου Εργαζομένων) και Σάμιουελ Φίλντεν να συλληφθούν, να δικαστούν και να απαγχονιστούν για φόνο... Απαιτεί ακόμα να συλληφθεί ο εγκληματίας Α. Ρ. Πάρσονς, που ντρόπιασε τη χώρα με τη γέννησή του σ' αυτήν, να δικαστεί και να απαγχονιστεί για φόνο»...

Υπερασπίστηκαν την εργατική τάξη με επιβλητικό και θαυμαστό τρόπο

Η διαδικασία της δίκης άρχισε στις 21 του Ιούνη με δικαστή τον Τζόζεφ Ε. Γκάρι. Οι μάρτυρες, όλοι τρομοκρατημένοι και μερικοί πληρωμένοι, κατέθεσαν ότι οι κατηγορούμενοι συνωμοτούσαν να ανατρέψουν βίαια την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών και ότι η βόμβα στη Χέιμάρκετ και ο φόνος του Ντίγκαν ήταν το πρώτο χτύπημα μιας γενικότερης επίθεσης ενάντια στην έννομη τάξη.

Όμως οι καταθέσεις τους είχαν τόσα αντικρουόμενα στοιχεία, ώστε ανάγκασαν την πολιτική αγωγή να αλλάξει την κατηγορία στη μέση της δίκης. Τώρα ισχυριζόταν ότι ο άγνωστος βομβιστής εμπνεύστηκε την ιδέα να ρίξει τη βόμβα από τα λόγια και τις ιδέες των κατηγορουμένων.

Έτσι, δε δικάζονταν πια οι άνθρωποι, αλλά τα βιβλία και οι γραπτές ιδέες. Το φαινόμενο αυτό επρόκειτο να επαναληφθεί πολλές φορές αργότερα στις ΗΠΑ. Διαβάστηκαν αμέτρητα άρθρα του Πάρσονς και του Σπάις.

Εκτέθηκαν στο δικαστήριο όλοι σχεδόν οι λόγοι των κατηγορουμένων. Χρησιμοποιήθηκαν αποσπάσματα βιβλίων πάνω στο χαρακτήρα και τη φιλοσοφία της πολιτικής, σαν ενοχοποιητικά στοιχεία.

Το πολιτικό πρόγραμμα του Συνδέσμου Εργαζομένων, οι αποφάσεις και οι δηλώσεις του θεωρήθηκαν αποδείξεις που ενέπλεκαν τους κατηγορουμένους στο φόνο του Ντίγκαν.

Η ετυμηγορία ήταν δεδομένη. Η μεγάλη μέρα της δίκης έφτασε.

Οι κατηγορούμενοι απευθύνθηκαν στο δικαστήριο και κατηγορήσαν

αυτό το δικαστήριο και κατηγορήσαν τους κατηγορούμενους. Εξήγησαν γιατί δεν έπρεπε να καταδικαστούν σε θάνατο και γιατί οι ένοχοι δεν ήταν αυτοί, αλλά η κοινωνία. Η φωνή τους κυριάρχησε μέσα στην αίθουσα και ακούστηκε το ίδιο δυ-

νατά σε όλη τη χώρα. Καμιά εφημερίδα, όσο συντηρητική κι αν ήταν, δεν αρνήθηκε το γεγονός ότι οι κατηγορούμενοι απήφησαν το θάνατο και υπερασπίστηκαν την εργατική τάξη με επιβλητικό και θαυμαστό τρόπο...

τερία παρά να ζει σκλάβος».

Ο Σάββας Σαββόπουλος: «... Καμιά δύναμη δε θα μπορέσει να τσακίσει το ΚΚΕ. Το ΚΚΕ θα νικήσει...».

Ο νεολαίος, ο Δημήτρης Σόφης: «Χαίρετε φίλοι. Εκδίκηση. Μάνα μη λυπάσαι. Χαίρε μάνα».

Ο Μήτσος Ρεμπούτσι-κας: «... Όταν ο άνθρωπος δίνει τη ζωή του για ανώτερα ιδανικά, δεν πεθαίνει ποτέ...».

Οι 200 της Καισαριανής έδωσαν τη ζωή τους για εκείνα τα ανώτερα ιδανικά που δίνουν περιεχόμενο στην έννοια «άνθρωπος». Και δεν πέθαναν ποτέ.

Εκείνη την Πρωτομαγιά, την Πρωτομαγιά του '44, την έγραψαν με το αίμα τους σε ένα κεφάλαιο της Ιστορίας που δε θα σβήσει ποτέ.

Οι 200 αντιφασίστες πατριώτες κομμουνιστές έγιναν θρύλος.

Οι κομμουνιστές δεσμώτες, που η ελληνική πλουτοκρατία, η κυβέρνηση του Τσουδερού και το καθεστώς του Μεταξά κρατούσαν εγκλειστούς στην Ακροναυπλία και την Ανάφη, οι κομμουνιστές που με την είσοδο των χιτλερικών στην Ελλάδα το καθεστώς του Μεταξά και οι δωσίλογοι τους παρέδωσαν στους ναζί, μετέτρεψαν με το αίμα τους το Σκοπευτήριο σε θυσιαστήριο της λευτεριάς.

Την Πρωτομαγιά του '44, οι 200 της Καισαριανής σήκωσαν την Ελλάδα ένα μπόι ψηλότερα, με εκείνο τον τρόπο που ξέρουν να το κάνουν οι κομμουνιστές.

Τον τρόπο που περιέγραψε λίγα χρόνια αργότερα ο Μπελογιάννης:

«Με την καρδιά μας και με το αίμα μας».

1944

**1η Μάχη 1944:
στον τοίχο
της ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ**

Το φιρμάνι των Γερμανών δημοσιεύτηκε στις 30 του Απριλίου: «... Την 27.4.44 κομμουνιστικά συμμαχία παρά τους Μολάους κατόπιν μιας ενέδρας επιθέσεως εδολοφόνησαν ανάνδρωσ έναν Γερμανόν στρατηγόν και τρεις συνοδούς του (...) Ως αντίποινα θα εκτελεστούν: 1) Ο τυφεκισμός 200 κομμουνιστών την 1.5.1944. 2) Ο τυφεκισμός όλων των ανδρών τους οποίους θα συναντήσουν τα γερμανικά στρατεύματα επί της οδού Μολάων προς Σπάρτην...».

Στη γλώσσα των κατακτητών (και των συνεργατών τους) «ανανδρία» ήταν ο ηρωικός αγώνας ενάντια στην Κατοχή.

«Η εκτέλεση των 200 στην Καισαριανή»
έργο του χαρακτή Τάσσου.

Στη γλώσσα των ναζί (και των ντόπιων ομοϊδεατών και επιγόνων τους) «δολοφονία» ήταν η ένοπλη αναμέτρηση του λαού με τις ορδές του Χίτλερ.

Την επομένη, μέρα Δευτέρα, ξημέρωνε Πρωτομα-

γιά. Η Πρωτομαγιά του '44. Το προσκλητήριο του θανάτου είχε ήδη γίνει από τα χαράματα, στο Χαϊδάρι. Κι από κει στο Σκοπευτήριο. Στην Καισαριανή.

Στη διαδρομή από το Χαϊδάρι στην Καισαριανή, οι μελλοθάνατοι αποτυπώνουν μερικές τελευταίες λέξεις στο χαρτί. Πετούν στο δρόμο τα στερνά τους σημειώματα.

Όσα απ' αυτά διασώθηκαν δημοσιεύτηκαν για πρώτη φορά το '45 στην επιθεώρηση «Σήμερα».

Ανάμεσά τους ο Ναπολέων Σουκατζίδης. Ο κομμουνιστής που αρνήθηκε να εξαιρεθεί από τον κατάλογο των μελλοθάντων. Που αρνήθηκε να πάρει τη δική του θέση άλλος συγκρατούμενός του. Στο δρόμο προς

το εκτελεστικό απόσπασμα, γράφει στον πατέρα του: «Πατερούλη, πάω για εκτέλεση, να 'σαι περήφανος για τον μονάκριβο γιο σου».

Ο Νίκος Μαριακάκης στο δικό του σημείωμα έγραψε: «Καλύτερα να πεθαίνει κανείς στον αγώνα για τη λευ-

...έχουμε και λέμε

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ
Μέλος Δ.Σ. Ένωσης
Εργαζομένων ΗΣΑΠ

• **Ερώτηση:** Πες μας δυο λόγια για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στο χώρο του πρώην ΗΣΑΠ.

Απάντηση: Βασικό πρόβλημα είναι η έλλειψη προσωπικού που αφορά το σύνολο των υποδομών στη γραμμή 1 του ΜΕΤΡΟ και την τεχνική υποστήριξη (εργοστάσιο) αλλά και το προσωπικό κίνησης (ηλεκτροδηγοί).

Η υποστελέχωση έχει ως αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι στο κόμιστρο να επιφορτίζονται με την εποπτεία όλου του σταθμού αφού δεν στελεχώνονται οι θέσεις υπευθύνων των σταθμών και άλλες ειδικότητες που προβλέπονται στο οργανόγραμμα και αφορούν την εποπτεία τους.

Αν στην έλλειψη προσωπικού προσθέσουμε και το απαραίτητο εξοπλισμό έκδοσης εισιτηρίων καταλαβαίνει κανείς ότι δημιουργούνται συνθήκες αντιπαράθεσης εργαζομένων-επιβατικού κοινού που δυσχεραίνει την εξυπηρέτηση και ανοίγει θέματα ασφάλειας για επιβάτες και εργαζόμενους.

Σε συνάρτηση με την έλλειψη προσωπικού βρίσκονται και μια σειρά άλλα προβλήματα:

• **Κατά το δοκούν εφαρμογή της πολυδιαφημιζόμενης Σ.Σ.Ε. (π.χ. επιπλέον άδειες).**

• **Εφαρμογή διευθυντικού δικαιώματος που ανοίγει δρόμο στα διευθυντικά στελέχη να αναπτύσσουν πελατειακές σχέσεις με το προσωπικό.**

Ένα σοβαρό ζήτημα είναι πως παρά την ενοποίηση των ΜΕΤΡΟ - ΗΣΑΠ - ΤΡΑΜ σε έναν φορέα τη ΣΤΑΣΥ, παραμένουν ακόμη διαφορετικές συνθήκες

εργασίας για την ίδια ειδικότητα. Ελλοχεύει ο κίνδυνος εξίσωσης προς το χειρότερο, όσον αφορά τις διαφοροποιήσεις που παραμένουν στο ωράριο με αύξηση ωραρίου πέραν του οκτώωρου, όσο και στον αριθμό των αναπαύσεων σε εβδομαδιαία βάση.

• **Ερώτηση:** Μετά την κυβερνητική εναλλαγή υπάρχουν κάποια δείγματα γραφής ό-τι επίκεινται βελτιωτικές αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας του σταθερού δικτύου;

Απάντηση: Προεκλογικά τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που αποτελούν και το προεδρείο της ΈΝΩΣΗΣ καλλιεργούσαν ένα ενθουσιώδη κλίμα για επανάκτηση απωλειών και δικαιωμάτων (πχ.επαναφορά μισθών-προσλήψεις - επαναφορά απολυμένων και μεταταγμένων, τροποποίηση κανονισμού με κατάργηση διευθυντικού δικαιώματος). Μετά τις εκλογές οι ίδιοι χαμηλώνουν συνεχώς τον πήχη των διεκδικήσεων. Ουσιαστικά δεν έχει αλλάξει τίποτα συνεχίζουν να απαξιώνουν τμήματα που σχετίζονται με την εύρυθμη λειτουργία την ώρα μάλιστα που το σταθερό δίκτυο επεκτείνεται και αυτή η επέκταση δημιουργεί πρόσθετες ανάγκες σε προσωπικό και υποδομές. Ανοίγει λοιπόν διάπλατα ο δρόμος για μεγαλύτερη συμμετοχή ιδιωτών-εργολάβων σε τομείς έργου.

• **Ερώτηση:** Είσαι δυο χρόνια εκλεγμένος στο ΔΣ της Ένωσης. Μετέφερε μας τις εμπειρίες σου.

Απάντηση: Η εμπειρία από τα ΔΣ δείχνει ότι οι πλειοψηφίες όχι μόνο λειτουργούν ως διακομιστές των αποφάσεων της διοίκησης, αλλά τις περισσότερες φορές παίζουν ενεργό ρόλο στην υλοποίησή τους.

Έτσι πχ. συνέβη με τον Γενικό Κανονισμό Προσωπικού όπου απλώς ενημέρωσαν τους συναδέλφους πως αυτός είναι και τέλος.

Χαρακτηριστική είναι και η στάση που κράτησαν στο θέμα της αντιμετώπισης της επιστράτευσης όταν έλεγαν στους συναδέλφους πως το θέμα είναι πολιτικό και μόνο μέσω διαλόγου και πολιτικής απόφασης μπορεί να αρθεί, καλλιεργώντας ηττοπάθεια και αναμονή μέχρι να αλλάξει η κυβέρνηση.

Με αυτό το σκεπτικό αλλά και μπόλικη τρομοκρατία από

μέρος τους ότι τάχα θα έχουμε απολύσεις αν απεργήσουμε επιστρατευμένοι δεν πήραν απόφαση συμμετοχής στην απεργία της Πρωτομαγιάς το '13 ενώ πέρσι και κάτω από την πίεση της ΔΑΣ συμμετείχαν με τετράωρη στάση εργασίας.

Η εμπειρία από την περίοδο της επιστράτευσης δείχνει πως στους δεκαέξι μήνες «γύψου», στη συνείδηση των εργαζομένων κέρδισε έδαφος ο ατομισμός, οι συνάδελφοι με ευθύνη της πλειοψηφίας απόμακρύνθηκαν ακόμη περισσότερο από τις συλλογικές διαδικασίες και τη διεκδίκηση.

Μόνη εξαίρεση στο εντελώς αρνητικό κλίμα που επέβαλλε η επιστράτευση είναι η αγωνιστική στάση που κράτησαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ με τη συμμετοχή τους στις απεργιακές κινητοποιήσεις που έγιναν στο διάστημα αυτό και στις Πρωτομαγιάτικες απεργίες '13 - '14.

Η ΔΑΣ υπήρξε η μόνη παράταξη που έσπασε την επιστράτευση στην πράξη, χωρίς αυτό όμως να σηματοδοτήσει αλλαγή στάσης των συναδέλφων με μαζική συμμετοχή και σπάσιμο της επιστράτευσης στην πράξη. Δυστυχώς ο κυβερνητικός συνδικαλισμός έκανε καλή δουλειά πουλώντας φόβο και προσδοκία μαζί. Οι ευθύνες τους είναι τεράστιες για την αρνητική κατάσταση που επικρατεί στα σωματεία του χώρου μας. Είναι καιρός πια οι εργαζόμενοι να σπάσουν όποια δεσμά τους δένουν μαζί τους ότι κι αν αυτά αφορούν: συναλλαγή, φόβο, ελπίδα, ηττοπάθεια.

Η φετινή Πρωτομαγιά αποτελεί μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να εκφραστεί και να ακουστεί η δική μας φωνή, δεν πρόκειται για εθιμοτυπική απεργία, έτσι «για την επέτειο» πρόκειται για ουσιαστική μάχη διεκδίκησης της εργατικής τάξης. Καλούμε τους συναδέλφους να συμμετέχουν μαζικά στην 24ωρη απεργία της Πρωτομαγιάς-άσχετα των αποφάσεων που θα πάρουν τα Δ.Σ. —συναισθανόμενοι και τη δυνατότητα που έχουν να συμβάλλουν στην επιτυχία της απεργίας αν ακινητοποιηθούν τα Μέσα Σταθερής Τροχιάς.

• **Ερώτηση:** Ποιές είναι οι θέσεις της ΔΑΣ και ποιά η δράση της στη ΣΤΑΣΥ;

Απάντηση: Οι δυνάμεις της ΔΑΣ είναι ενταγμένες στο Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτω-

πο. Δρούμε στο χώρο με βάση το ενιαίο πλαίσιο διεκδίκησης και τις κατευθύνσεις που διαμορφώνει η Γραμματεία Αστικών Συγκοινωνιών.

Το βασικό τρίπτυχο του πλαισίου είναι η επέκταση του δικτύου σε όλη την περιφέρεια Αττικής με έκτακτη επιχορήγηση για επισκευή του στόλου (συρμοί, τραμ, τρόλεϊ και λεωφορεία). Η μείωση της τιμής του εισιτηρίου κατά 50%, η δωρεάν πρόσβαση σε άνεργους αλλά και σε όσους σήμερα αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στο κόστος του κομίστρου. Η διεκδίκηση συμβάσεων με βάση την επανάκτηση των απωλειών που έχουμε υποστεί. Ιδιαίτερα για τον χώρο της ΣΤΑΣΥ διεκδικούμε την επαναπρόσληψη των απολυμένων και την επιστροφή των υποχρεωτικά μεταταγμένων καθώς και πρόσληψη νέου προσωπικού για την κάλυψη όλων των θέσεων εργασίας παίρνοντας υπόψη και την επέκταση του δικτύου. Είμαστε ενάντια σε κάθε ιδιωτικοποίηση τομέων όπως πχ. το κόμιστρο όπου υλοποιούνται κατευθύνσεις ανάθεσης σε ιδιώτη, εξέλιξη που σε συνδυασμό με την εφαρμογή ηλεκτρονικού εισιτηρίου ενέχει τον κίνδυνο δημιουργίας πλεονάζοντος προσωπικού. Η δράση μας έχει ως στόχο να κερδίζουν έδαφος στους εργαζόμενους οι προτάσεις μας για την αγωνιστική διεκδίκηση αιτημάτων για όλα τα προαναφερθέντα. Δώσαμε μάχη ενάντια στη λογική που εμποτίζει την νέα ΣΣΕ που υπέγραψαν τα ΔΣ και έρχεται να επικυρώσει το ενιαίο μισθολόγιο. Δυστυχώς η αποδοχή της ΣΣΕ έχει και τη σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων, αφού οι διοικήσεις των σωματείων πήραν την έγκρισή τους μέσα από συνελεύσεις, αφού όπως είπαμε στη περίοδο της επιστράτευσης μηδενίστηκαν οι όποιες διαθέσεις υπήρχαν.

Τέλος, η δράση της ΔΑΣ επικεντρώνεται και σε ένα κρίσιμο ζήτημα που ταλανίζει τη συλλογική δράση των εργαζομένων και αναφέρομαι στην πολυδιάσπαση που επικρατεί με την ύπαρξη πολλών (εφτά) σωματείων στο χώρο της ΣΤΑΣΥ.

Το τελευταίο διάστημα γίνονται διεργασίες αναμόρφωσης του συνδικαλιστικού χάρτη όχι όμως σε κατεύθυνση ενιαιοποίησης της εκπροσώπησης των εργαζομένων αλλά της ενίσχυσης του ενός «μαγαζιού» σε βάρος του άλλου.

Η ΔΑΣ είναι η μόνη παράταξη που έχει καταθέσει επίσημη πρόταση στα Δ.Σ. όλων των σωματείων και στη ΣΤΑΣΥ, αλλά και στην Ο.ΣΥ. για να γίνουν ενεργειες συγχώνευσης των σωματείων σε δύο. Ένα στη ΣΤΑΣΥ και ένα στην ΟΣΥ.

• **Ερώτηση:** Πως βλέπεις να εξελισσονται όλες αυτές οι καταστάσεις για τις οποίες μας μιλήσες;

Απάντηση: Είναι σίγουρο πως οι εργαζόμενοι στην Σταθερή Συγκοινωνία δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν δίνοντας ανοχή ή ακόμα χειρότερα στήριξη στη κυβέρνηση.

Είναι βέβαιο πως με μια τέτοια παθητική στάση θα χειροτερεύει η θέση των εργαζομένων άσχετα από την επέκταση και την ανάπτυξη των μέσων ή την κερδοφορία της ΣΤΑΣΥ.

Εκτιμάμε πως στόχος είναι η λειτουργία όλων των συγκοινωνιακών μέσων και των σταθμών με ακόμη πιο έντονο το στοιχείο της εμπορευματοποίησης, τί σημαίνει αυτό; Ακόμη πιο λίγο προσωπικό για να καλύπτει μεγαλύτερο δίκτυο, άρα εντατικοποίηση της δουλειάς, με ακόμη χειρότερους όρους εργασίας.

Ταυτόχρονα, θα γίνει πιο σφιχτός ο εναγκαλισμός με ιδιώτες που θα παίζουν πιο ενεργό ρόλο στη λειτουργία του δικτύου ενώ την ίδια στιγμή τα οικονομικά ασθενέστερα τμήματα θα αποκλεισθούν από την χρήση με τον συνδυασμό μπαρών και ηλεκτρονικού εισιτηρίου.

Αυτές τις εφιαλτικές εξελίξεις για επιβάτες και εργαζόμενους οφείλουν να τις πάρουν υπόψη τους οι συνάδελφοι αναθεωρώντας τη στάση του ο καθένας προσωπικά. Ας «κάνουν ταμείο» τι κέρδισαν από την αποδοχή του μικρότερου κακού, από την παθητική στάση, από την διατήρηση των πλειοψηφιών του συμβιβασμού και της υποταγής στο τιμόνι και της Ένωσης αλλά και των υπόλοιπων σωματείων του χώρου.

Ας αναθεωρήσουν τη στάση τους αν κρίνουν πως «μπήκαν μέσα» και ας δώσουν δύναμη με κάθε τρόπο στη ΔΑΣ που είναι και η μόνη παράταξη που τους καλεί να δείξουν εμπιστοσύνη στη δική τους δύναμη. Μόνο μέσα από μαζική, οργανωμένη, συντονισμένη πάλη μπορούμε να βάλουμε εμπόδια σε όσα δρομολογούν εις βάρος μας.

15 χρόνια **1999-2015** **Π.Α.Μ.Ε**

26 ΑΠΡΙΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 6.30 Μ.Μ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ
ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΙΟ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΣΥΝΑΥΛΙΑ

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΩΝ**

